

Estimat no cal que et conta res de la padrina ja te ho explicat
el pare no me te diré que a tots ens ha deixat admirats, de la gran
cerenitat que a demostrat. Però estem llei curats així si pas així ja
provaré escriure una detallada del mateix del Juli si ~~te~~ he ~~parlat~~ mal en la
Parlament de Catalunya
Damenes ~~detalls de tot~~ ~~el~~ ~~estat~~ de la salut ~~Després de tot~~ i ~~sigues~~
EL DIPUTAT PER LLEIDA 28 de gener de 1937 ~~fort i ens?~~ ~~Xato~~

Preciosa Mort de la padrina

Talant fill: sempre patint al tard, mentre t'escrivia, la pa-
drina es sentí enfetsolada. Tenia uns vicius i es potia el dit. Cop a les
10, el termòmetre marcava 39'5 i un veig bonic per la pell. Se sus-
ciment, amb una aspirina, la temp. baixà a 38, però immediatament
operegueren els feriments pulmonars amb expectoració mucosa-sangui-
volenta, hemes, i, finalment, asistòtica. Ella, des als primers mo-
ments, he tingut la sensació que es moriria, així es que
viviria d'una altra manera. Com si es parles d'arreglar un cert
o de usar oxí, o cosa donant disposicions i consells a tate. A la
Xita: no facis el tot i cuida't, que fas molta falta a tate. - A
mi: he que estigues tristat perquè patixo, però no perquè me'n
vegi. - A la Maria Barberà, en un moment se fort ofec: coratge,
Maria, siguis ben valuda - 5 oxí per el estil. Per indicis d'ella
no t'heu dit res fins al final, però tant que fessis alguna
dangerosa que pogués perjudicar-te. En canvi, hem pogut aconseguir
que l'ictor la vegis viva, dues hores abans d'entrar a l'operació, i en
ple conyement, encara que sofrint molt. Morí a les 12 del vespre
del dissabte dimecres, ualtda de tate. Beu, digos, cop a les vint del
vespre, quan la major part de la gent ja havia sopat, però que encara
en restava, la Mercaderia s'ha sentit moguda cop el bolanci
del menjador i, dissimulant com s'ha pogut, havent hi persona
a les habitacions veines, la me padrina ens ha parlat, contentíssim-
na, afusiva, omplint-nos de felicitat, i perfectament "instalada"

al meu subíent. Inmediatament ens ha parlat de tu i ens ha dit que
el que et passava no t'importaria, i que tinguis calma i pensis l'
impotència, que tot anirà bé. Pots comptar, en conjunt, l'ajut
que ens ha donat, puix la teua carta rebuda el matí ens havia
deixat una mica incòmodes, tot i que creiem que tal plegat no
impliqués més que un retard. Després, dicent-nos, al migdia, l'auto-
rrem. Potes pensar que encara atans entre nosaltres un pontell de
dies, puix és un problema al regió. Ja veurem.

I ara per tu, fill meu. Calma! A quèixas és la paraula. No has
fet bé de dir la veritat, i encara hauràs volgut que precisés més,
si les lletres són moltes. Quan escriués, no tardis!, no et deixis
res al finit.

La Xita ha estat i està molt bé, tot i que ha passat els tres dies
que pots suposar. La Nivia, obrint nos ulls i portant nos aelles tal
~~sentint la meua oració com la patrina nos oripona, i aquest cas,~~
escoltant als comentaris que tal sopant es feien de la co-
municació de la patrina. Pensa que, per conversar amb la
Nosec, ja en ~~sebia~~ sabia alguna cosa. L'ata feia una dona
i aquests dies de trobada s'ha parlat molt bé, ajudant
a la cura i a fer aiti.

En una altra carta en et diré que lo de les dietes se
diputabat, una ja ho preveia de temps, no era cap con-
flicte econòmic. Tot rubllava. Ja t'ho explicaré. Pel teu
govern te se diria que no potéssis gens, gens. Adieu, fill
meu. Siguis volent un fins ara. Escriu. Una abraçada del teu
pare. *J. M. M. M.*